

ЛІКУВАННЯ ВТОРИННОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ КУЛЬШОВИХ СУГЛОБІВ ПРИ ДИТЯЧОМУ ЦЕРЕБРАЛЬНОМУ ПАРАЛІЧІ

Дослідження проведене в 23 хворих дитячим церебральним паралічом обох статей у формі спастичної диплегії з порушенням стабільності кульшового суглоба (КС) у віці 4-7 років, без порушень інтелекту. Строки спостереження 1-1,5 року. Застосовували наступні методи дослідження: клінічні (визначення ступеня спастичної контрактури по виміренню кутів пасивних рухів у КС), рентгенологічні: міграційний індекс Reimers. У пацієнтів відзначалися зміни у вигляді початкових ступенів нестабільності, що не вимагали хірургічного втручання.

Курс включав: грязьові аплікації на область тазу, гідрокінезотерапію, масаж і дозовану роз-

робку рухів у суглобі, спеціальний курс лікувальної гімнастики із застосуванням розвантажно-тренувального костюма типу «Гравістат», гідрокінезотерапію, а також дозоване застосування шини-розпірки і апарата «С.В.О.Ш.», який запобігав перехрещенню нижніх кінцівок у вертикальній позиції. Курси повторювалися кожні півроку.

Через 1,5 року клінічні і рентгенологічні позитивні зміни відзначені у 16 пацієнтів (68,6%). У інших відзначалися клінічні поліпшення без зміни міграційного індексу, що також розцінювалося як позитивний результат.